

Z V O N

148 Main St. New Rochelle, N.Y. 10802.
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

On je "obraz neviditelného Boha" (Kol 1, 15) je dokonalý člověk, který Adamovým synům navrátí podobnost s Bohem, již prvotní hřích pokřivil. Protože lidská přirozenost, kterou přijal, v něm nevzala za své, byla tím i v nás pozdvižena k vznešené důstojnosti. Vždyť svým vtělením se jistým způsobem spojil s každým člověkem sám Syn Boží. Lidskýma rukama pracoval, lidskou myslí přemýšlel, lidskou vůlí jednal, lidským srdcem miloval. Narozen z Marie Panny, stal se vpravdě jedním z nás, ve všem nám podobný vyjma hřích.

Jako nevinný Beránek svobodně prolil svou krev, a tak nám zasloužil život. V něm nás Bůh usmířil sám se sebou i mezi námi a vytrhl nás z otroctví ďábla a hříchu, takže každý z nás může říci s Apoštolem: Boží Syn "si mě zamiloval a sebe samého vydal za mne" (Gal 2, 20). Tím, že za nás trpěl, nám nejen dal příklad, abychom šli v jeho šlépějích, nýbrž i otevřel cestu; jdeme-li touto cestou, život i smrt se posvěcují a nabývají nového smyslu.

Křesťanský člověk, připodobněný obrazu Syna, jenž je prvorozený mezi mnohými bratry, dostává "prvotiny Ducha" (Řím 8, 23), které ho uschopňují naplnit nový zákon lásky. Skrze toho Ducha, jenž je "závazkem našeho dědictví" (Ef 1, 14), se celý člověk vnitřně obnovuje až k "vykoupení těla" (Řím 8, 23): "Přebývali v nás Duch toho, jenž vzkřísil z mrtvých Ježíše, zajisté ten, který vzkřísil Krista Ježíše, oživí také vaše smrtelné tělo svým Duchem, jenž přebývá ve vás" (Řím 8, 11). Na křesťana jistě doléhá nutnost a povinnost bojovat v mnoha trápeních proti zlu a vytrpět i smrt; ale přičleněn k velikonočnímu tajemství, připodobněn Kristově smrti, jde s posilující nadějí vstříc vzkříšení.

To neplatí jen pro křesťany, ale pro všechny lidi dobré vůle, v jejichž srdci milost neviditelně působí. Kristus totiž zemřel za všechny, a protože poslední povolání člověka je ve skutečnosti jen jedno, totiž

a som bača veľmi starý
nędožijent do jari ;
nędubudá mi futučy fukar
na font inojom fošari !

božské, musíme být přesvědčeni, že Duch sv. všem dává možnost, aby se přičlenili k tomuto velikonočnímu tajemství způsobem, který zná Bůh.

Takové a tak veliké je tajemství člověka, které věřícím vyznačuje z křesťanského zjevení. Skrze Krista a v Kristu se tedy osvětluje záhada bolesti a smrti, která mimo jeho evangelium nás drtí. Kristus vstal z mrtvých, svou smrtí zničil smrt a daroval nám život, abychom se stali syny v Synu a volali v Duchu: Abba, Otče!

II.

LIDSKÉ SPOLEČENSTVÍ

Záměry sněmu

Mezi hlavní rysy dnešního světa patří růst vzájemných vztahů mezi lidmi, k jehož rozvoji přispívá velkou měrou dnešní technický pokrok. Avšak bratrský rozhovor lidí se neuskutečňuje v tomto pokroku, nýbrž hlouběji ve společenství osob, které vyžaduje vzájemnou úctu k jejich plné duchovní důstojnosti. K rozvinutí takového společenství mezi osobami značně napomáhá křesťanské zjevení, a zároveň nás vede k hlubšímu pochopení zákonů společenského života, které Stvořitel vepsal do duchovní a mravní přirozenosti člověka.

Protože však nedávná rozhodnutí učitelského úřadu církve se velmi zevrubně obírala výkladem křesťanské nauky o společnosti, sněm připomíná jen některé důležitější pravdy a ve světle zjevení podává výklad o jejich základech. Potom zdůrazňuje některé důsledky, které mají v dnešní době větší význam.

(pokračování)

S M R T

Netreba kráčať za pohrebným vozom, aby sme postretli smrť. Je už v nás.

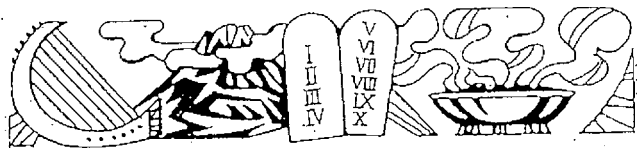
Sadá si s nami k stolu. Vklíza sa aj do našej postele, ale v spánku privrie iba jedno oko. Pri banálnej chrípke nám šepká do ucha: "Nezabudni na mňa, čoskoro prídem znova!"

Koná už za života dielo skazy a ničenia. V každej tvári, akokoľvek krásnej, sa už rysuje forma lebky; každá nemoc je už čiastočným víťazstvom smrti.

My však vieme pred ňou zatvoriť oči. Ale ako dlho? Raz nám ich "otvorí", aby nám ich potom zavrela... navždy.

Skutočne, navždy?

(J. Green)

ŠESTÉ A DEVÁTÉ PŘIKÁZÁNÍ

Nebo nevíte, že vaše tělo je chrám Ducha svatého, který ve vás bydlí a kterého vám dal Bůh? Nevíte, že už nepatříte sami sobě? Byli jste přece koupeni, a za vysokou cenu. Ať tedy vaše tělo působí Bohu čest! (1 Kor 6, 19-20).

Náš nebeský Otec nám dal svět; v něm lidské schopnosti a dovednosti dovedou něco připojit k pořádku a kráse jeho stvoření. Bůh se však nespokojil jen s tím, že dovolil člověku podílet se na jeho stvoření jen jako dělník a umělec. Bůh chtěl dát muži a ženě podíl na svém otcovství, účast při stvoření nových lidských bytostí, které by jednou byly účastny jeho božského života, které by byly jeho za vlastní přijatí synové a dcery a na věky se radovaly z jeho štěstí v nebi. Proto dal lidem, svým dětem, obdivuhodnou pohlavní sílu.

Hlavním účelem pohlavní síly na svět nový život. Tato obdivuhodná síla v lidech je však něco ještě jiného, něco hluboce tajemného. Je to prostředek, kterým muž a žena s Božím požehnáním se zcela odevzdávají jeden druhému v lásce, a tak docházejí jeden v druhém svého doplnění a těsnější jednoty s Bohem jeden prostřednictvím druhého.

Mezi všemi schopnostmi, které máme, je pohlavní schopnost nejpodivuhodnější. Je to jediný dar, kterého nesme me už vat jenom k vlastnímu prospěchu. Oči a uši máme k tomu, aby do naší mysli vnášely vnější svět. Schopností žít se užíváme k tomu, abychom budovali a udržovali při životě vlastní tělo. Avšak pohlavní schopnost nám byla dána k tomu, abychom sami sebe dávali jeden druhému v tělesném i duševním spojení, které má trvat po celý život.

Láska se vždy ukazuje touhou, snahou dát se milované osobě. Těm, které milujeme, dáváme dary: svou vlastní pozornost vůči nim, svůj zájem, svůj čas. Čím hlubší je láska, tím drahocennější je náš dar. Při všem tom hledíme najít nějaký způsob, jak dát milované osobě sebe; naše pohlavní síla to jsme jakýmsi tajemným hlubokým způsobem my sami. Už sama slova, důvěrná, osobní, jimiž se mluví o pohlavní schopnosti, tomu nasvědčují. Stává se tak prostředkem, jímž muž a žena se dávají jeden druhému v lásce, která má jako své plody nové lidské bytosti, děti; ty patří jak Bohu, tak i jim. Radost a naplnění, které manželé nacházejí v manželské lásce, je odměna, kterou Bůh dává svým synům a dcerám přijímajícím povolání být manžely a rodiči.

Pohlavní schopnost není tedy pouze prostředek rozkoše; má deleko hlubší význam. Tím méně ale je to něco, zač se třeba stydět, nebo něco

13. Za zemř. Herminiu a Štefana Kabarcovy -
- rodina Daňkova
- Za zomr. brata Jozefa - manž. Magulovi
14. Za zemř. Magdalenu Danihelovu - rod. Daňkova
- Za zemř. dceru - manželku K...
Pastierovy - manželka Magulovi
15. Za zemř. Marii Sečkovu ve výročí úmrtí
- Za živou a zemř. rod. Kočíkovu z obou
stran - manželé Kočíkovi
- Za zemř. Annu Hindrovu - manžel a dcera
- Za zemř. manžela a celou rodinu - paní J.
Štekrová
- Za zemřelou Alžbětu Bergerovu - manžel
16. Za zemřelého Otakara Cericha - manželka
- Za zemř. Magdalenu Danihelovu - manž. Magulovi
17. Za živé a zemřelé členy rodin Daňkovy a
Kadlčkovy - manželé Daňkovi
- H... Sta... u - S...or Vele...ra...
18. Za zemř. Leopolda a Barböru Slívovy - rod. Slívova zdejší i ve vlasti
- Za zomr. otecka Jozefa Škrkoňa - manž. John a Joan Škrkoňovi
19. Za zemř. rodiče a souroz. Cerichovy z obou stran - pí. Mary Cerich
- Za zomr. Josefa a Luciu Cisarovy - manželka S. a A. Magulovi
20. Za zemřelou Josefinu Krsičkovu - paní Mary Cerich
- Za zomrelého Jozefa Sitku - manželka Štefan a Anna Magulovi
21. Za zemřelou Ruženu Dattschenko - paní Mary Cerich
- Za zomrelých starých rodičov z oboch strán - manž. Magulovi
22. Za duše v očistci - sl. Anna Strenk
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Máriu Krížovskú
23. Za zemřelého Pavla Topenčika - jeho manželka
- Za zemřelou Helenu Stachovu - rodina Večeřova
- Na poděkování P. Bohu za přijatá dobrodiní a na vyprošení dalších
- rodina Schroeder
24. Za živú a zomrelú rod. Mosných z oboch strán - manželka Mosný
- Za zemř. Dr. Bohumíra Bunžu v první výročí jeho odchodu - man-
želka a děti s rodinami
25. Za zemřelé rodiče Jana a Ruženu Podestovy - pan Frank Podest
- Za zemřelou Helenu Stachovu - rodina Večeřova
26. Za zemřelou manželku Marii - pan Frank Podest
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání pro paní Olgu Valovčíkovu
27. Za zemř. Dr. Bohumíra Bunžu v první výročí jeho odchodu - man-
želka a děti s rodinami
- Za zemřelé rodiče, sourozence, příbuzné a dobrodince
28. Za zemřelého Františka Dohnala - manželka paní Frída Dohnalová
- Za zemřelé naší krajské rodiny

29. Za zomrelé rodiče z oboch strán, a za zdravie a na úmysle manžel-
lov Volnych
 - Za zemřelé salesiány české a slovenské Provincie
 30. Za zemřelou Annu M. Cífkovu - paní Libuše Bílková a dcery
 - Za zemřelého Dr. Jana Voženilka - jeho manželka a dcera

M O D L E M E S E Z A N A Š E N E M O C N Ě !

ZEMŘELI: Herminia Kabarcová a Helena Stachová. Zarmouceným pozůsta-
lým vyslovujeme upřímnou soustrast a modlíme se: "Abys nám šťastné
shledání s našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás!"

Dr. Ján Beharka se dožívá OSMEDESÁTKY.

*Paní Marie Škrobová a pan Alois Horáček SEDMDESÁTKY. Z plna srdce
jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu Bohu vyprošujeme dob-
ré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a hojně požehnání.*

V pátek 1. listopadu, na svátek Všech svatých a v předvečer svátku
Všech věrných zemřelých (Dušiček), o sedmé hodině večer bude slou-
žena v dolním kostele Panny Marie Karmelské v Astorii mše svatá za
naše drahé zemřelé, jejichž jména pošlete nebo odevzdáte.

V neděli 10. listopadu slavíme tradiční

M A R T I N S K É P O S V Í C E N Í

SLOVENSKÁ MŠE SVATÁ každou neděli v 10 hodin ráno u sv. Jana
Nepomuckého v Manhattaně (1st Ave. a 66th St.)

KRAJANSKÉ BOHOSLUŽBY každou neděli ráno v 10:15 u Panny Marie
Karmelské v Astorii v DOLNÍM KOSTELE. Příležitost ke sv. zpovědi od
9:00 do 9:30 v divadelním sále naproti kostelu, kde je po bohoslužbách
SPOLEČNÁ SNÍDANĚ.

*S velkou radostí a vděčností vítáme mezi nás Otce Jiřího Kašného ze
Zlína. Přejeme mu, aby se mu mezi námi líbilo a ve své obětavé pas-
torační práci se dočkal mnohých radostí a úspěchů!*

* * *

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI
PODPORUJME NAŠE PODNIKY, OBCHODNÍKY A ŽIVNOSTNÍKY!

Nemenej bol i vtipný. Raz prišla k nemu istá dáma a radila sa, kam by si mohla najvýhodnejšie uložiť svoje cenné papiere. Don Bosko sa zasmial a ukázal jej svoju hršť:

- Sem, lebo len to je isté, čo sme si u Boha uložili. A Boh platí aj najvyššie úroky, lebo odpláca sto-
-á--b--.

Raz zasa dvaja náruživí hráči prišli sa ho spýtať, na ktoré číslo lotérie by mali postaviť, aby iste vyhrali. Don Bosko im sprvu nechcel nič poradiť, ale keď sa nedali odbiť a stále doliehali na neho, nuž im konečne poradil:

- Postavte všetko na číslo 5, 10, 14, a ja vás uisťujem, že vyhráte až ternó.

- Ďakujem! Ďakujem! - vyskakoval jeden z nich od radosti, lebo bol istý, že Don Boskova predpoveď sa splní. Don Bosko mu však svoju predpoveď vysvetlil:

- No, aby sme sa dobre rozumeli! To sú čísla, na ktoré vyhráte život večný. Zachovávajúte päťero cirkevných prikázaní, desäťero Božích prikázaní, konajte 14 skutkov kresťanského milosrdenstva, a vyhráte najväčší poklad v nebi.

Lyonskí boháči ho požiadali, aby prehovoril o sociálnej otázke. Don Bosko riešil túto chúlolistivú otázku jednou vetou:

- Blaho ľudstva je vo vašej peňaženke.

Akási bohatá pani silou-mocou chcela mať jeho podpis.

- Dostojný pane - doliehala naňho - mňa sa nestrasiete, kým nebudem mať váš podpis.

Don Bosko vzal pamätník a poriadnymi hrubými literami napísal:

- Prijal som od pani X.Y. sumu 2.000 frankov v prospech svojho diela, čo vlastnoručným podpisom potvrdzujem: Don Bosko.

Prežil toho veľa. Viac bólu ako radosti, ale na jeho tvári pohrával akýsi slnečný úsmev. Bol nielen ctiteľom, ale i usilovným žiakom svätého Františka Saleského, a ako ten, i on patrila k najveselším dušiam sveta. I on hovorieval so svojím majstrom sv. Františkom:

- Svätý smutný je smutný svätý.

A so svätým Filipom Neri hovorieval:

- Zádumčivosť je ôsmym hlavným hriechom.

Ale on byl taký už od malička. Veď vieme, že ako malý školák lákal a bavil kamarátov svojimi figlami. Ako seminarista bol prvým vtipkárom. Ako kňaz a vychovávateľ bol dušou všetkých hier vo svojom ústave. Radosť, opravdová, čistá svätá radosť bola základnou požiadavkou jeho výchovy. Bola to radosť, ktorá pochádzala z múdreho chápania života, z čistého svedomia, z milosti Božej a rozumného užívania všetkého dobrého

čo Boh požehnáva.

O sv. Vincentovi Paulánskom sa hovorí, že nič nežiadal z ľahkomyselnosti a od ničeho neutekal z malomyselnosti. To isté môžeme povedať i o Don Boskovi. Bol tvrdohlavcom, ale v dobrom. Vedel vytrvať vo všetkom, čo si raz zaumienil. Ale vedel i čakať, keď mal v niečom povoliť, povolil vďaka. Ale povolil tak, aby tým ešte viac získal. Keď natrafil na prekážku, nemárnil s ňou zbytočne čas, ani hlavou nešiel do steny, ale radšej ju obišiel alebo čakal. Kto vie čakať, ten dôjde k cieľu. Kto nevie čakať, ten si rozbije hlavu.

Rozprával veselo, často žartovne a pritom vážne, vždy prívetive a pomaly. To poukazovalo na jeho duševný pokoj a vyrovnanosť. Roku 1883 mal Don Bosko hosťa. Navštívil ho v ústave mladý milánsky kňaz Achilles Ratti. Don Boskova pokojnosť a vyrovnanosť ho tak hlboko dojala, že po celý svoj život na to nezabudol. Spomínal si na to, i keď bol pápežom Píom XI.

- Ach, Don Bosko! - hovoril pri istej príležitosti. - Boli sme uňho. Tá jeho pokojnosť, tá jeho vyrovnanosť. Bol to človek, ktorý sa naozaj hodil na to, aby rozkazoval.

A tí, čo si pri audienciách všimli tiché, príjemné, hlboko uvážené reči a ľahké a jemné gestá Svätého Otca Pia XI., sotva sa ubránia myšlienke, že majú pred sebou človeka, ktorý je sám stelesnená vyrovnanosť. A nám sa tak zdá, ako by sa to bol naučil od Don Boska.

Don Bosko bol sám do rot. Toto dobročinnosť sa prejavovalo uňho najrozličnejším spôsobom. Voči svojim dobrodincom bol nesmierne povďačný.

(Alberti - Jur Koza Matejov: DON BOSKO)

J.V.Sládek: DĚTÁTKO

To koťátko šedé
u kamen si přede,
a naše dětátko,
copak to dovede?

takhle umí ležet,
takhle umí běžet,
takhle se nám houpe,
takhle se nám koupe;

Takhle umí koukat,
takhle umí broukat,

koťátko to neví,
protože je hloupé!

